

Žab(ni)ca

Žab(ni)ca 11 | gruden 2024 | Glasilo KS Žabnica

Obnova križišča / 9

Kako se pa pri vas po domače reče? / 13

Krajani se predstavijo:
Robert Friškovec / 16

Uvodna beseda

Spoštovani krajanj, dragi prijatelji!

Zveseljem se obračam na vas v tem posebnem prednovoletnem času. Vsako leto je priložnost, da se ozremo na to, kar smo skupaj dosegli, in hkrati pogledamo naprej, v prihodnost, ki jo soustvarjamo vsi skupaj.

V drugi polovici letošnjega leta, od izida prejšnjega glasila, smo bili spet kar dejavni. Uspešno smo sanirali luči na igrišču, zgradili novo lopo in dvakrat organizirali srečanje s krajanj na temo Državni prostorski načrt, ki predvideva umestitev drugega tira, uspešno smo se predstavili v Kranju na Dnevu krajevnih skupnosti, dobili smo soglasja lastnikov za postavitev dveh novih AED-jev, Rdeči križ pa je uspešno začel z delom. O vsem tem si lahko preberete v nadaljevanju.

Žal pa nas skrbi, da se dva pomembna projekta, ki bi izboljšala našo infrastrukturo, nekako odmi-kata. To sta izgradnja križišča, za katerega je bil zagotovljen denar s strani države, in izgradnja dveh protipoplavnih zadrževalnikov v Stražišču in Bitnjah. Na tovrstne projekte naša krajevna skupnost ne more neposredno vplivati, a si bomo prizadevali, da bi bili ti projekti izvedeni. Kljub temu pa imamo tudi nekaj pozitivnih novic: dogovorili smo se, da bodo postavljena nova avtobusna postajališča, ki bodo nadomestila stare, dotrajane lesene nadstreške. Prav tako bomo letos nadaljevali z obnovo tlakovcev na pokopališču v delu pred poslovnimi vežicami. Z vašo pomočjo in glasovanjem v okviru Participativnega proračuna bomo v naslednjih dveh letih obnovili roketno igrišče – preplastili ga bomo, obkrožili z robniki in postavili ograjo. Letos žal nismo uspeli izpeljati, vendar bomo prihodnje leto pričeli z pripravo prostora za raztros pokojnikov v zahodnem delu pokopališča.

Krajevna skupnost oz. lokalna skupnost je središče življenja, kjer se prepletajo zgodbe posameznikov, družin in prijateljev. Ta skupnost mora biti močna, saj se zavedamo, da samo z medsebojnim sodelovanjem in spoštovanjem lahko premagamo izzive, ki jih prinaša današnji svet.

Ob tem vas vabim, da se aktivno vključite v delo krajevne skupnosti. Vsak vaš predlog, pobuda ali kritika je dragocena, saj prispeva k iskanju najboljših rešitev. Skupaj lahko ustvarimo okolje, v katerem bomo vsi ponosno živeli in ki bo tudi prihodnjim generacijam nudilo vse tisto, kar potrebujemo za srečno in polno življenje.

Za konec vam želim polno zdravja, sreče in uspehov. Želim si, da bi tudi v prihodnje delovali povezano in si prizadevali za dobrobit naše skupnosti.

Naslednja številka Žabce izide v maju prihodnje leto. Do takrat pa v upanju, da se srečamo na vasi ali pa na kakšnem od dogodkov, lep pozdrav.

Andrej Šifrer, predsednik KS Žabnica

uredništvo: ANDREJ ŠIFRER, MATEJA ARHAR, ANA TORKAR
oblikovanje za Žab(ni)co: Tisk Žnidarič d.o.o.
tisk: Tisk Žnidarič d.o.o.
fotografija na naslovnici: Andrej Šifrer

krajevna skupnost
ŽABNICA

Kazalo

Člani sveta KS Žabnica, kontakti / 3

KS Žabnica:

Voščilo ob novem letu / 4

Andrej ŠIFRER:

Drugi tir / 6

Gregor SOVA:

Urejanje vodotoka Žabnica / 7

Gregor SOVA:

Obnova križišča / 9

Andrej ŠIFRER:

Nova razsvetljava na igrišču / 10

Marija JENKO:

Rdeči križ Žabnica / 11

Andrej ŠIFRER:

Dan krajevnih skupnosti 2024 / 12

Klemen KLINAR:

Kako se pa pri vas po domače reče? / 13

Jože FRELIH:

Krajanj se predstavijo: Robert Friškovec / 16

Maja BAJT:

Skopje z okolico in Majinih 42 kilometrov / 19

Saša PORENTA:

Šolske novičke / 30

Jože FRELIH:

Pesem: Vas / 34

Franci ALIČ, župnik

Po misijonu... / 35

Jakov & Jan

Taize – Ljubljana – srečanje mladih – dobry dzien / 35

Oglas Top Dom /36

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS ŽABNICA SMO:

ANDREJ ŠIFRER, predsednik
GREGOR SOVA, podpredsednik
LJUBO TOMAŽIČ, član
MAGDA KALAN, članica
BORUT PLESTENJAK, član
DOMEN KALAN, člani
PRIMOŽ ŠIFRER, član

KONTAKTI

Krajevna skupnost Žabnica
Žabnica 20
4209 Žabnica

e-mail:
ks.zabnica@gmail.com

telefon:
031 615 960

spletna stran:
www.zabnica.si

Facebook stran:
Krajevna skupnost Žabnica

Sestanek je možen
po predhodnem dogovoru.

KONTAKT ZA POKOPALIŠČE ŽABNICA
Pogrebnik d. o. o.
Natalija Cof
031 223 091
pogrebnik@t-2.si

Ljubo Tomažič,
član Krajevne skupnosti
Žabnica
064 106 955

*Vesel božič in srečno novo leto
vam želi Krajevna skupnost Žabnica*

Z verzi v novo leto

Za leto starejši zopet smo vsi,
kaj vsak si od nas to leto želi?
Zdravja in sreče je vsakega želja,
da v vsaki družini bo polno veselja.

V knjigi življenja nov list se obrne,
v vsakem človeku se iskra utrne.
Kaj drugim, kaj sebi, želel bi lahko?
Po svojih da sanjah živel bi lepo.

Zdaj vprašaj se človek, kaj drugim želiš.
Če sam si pošten, to isto dobiš.
Kar seješ, to žanješ, je stara modrost,
in vendar le vidijo v tebi norost.

Da nor si mogoče, je drugim uteha,
skoz' trnje pa gledaš si sliko uspeha.
Ne glej več nazaj, je pot pred teboj,
veš, da je prava, zato se ne boj.

Ko detece malo pade, ne odneha,
od padca močnejša je želja uspeha.
Se steza ti uhojena vsaka zaraste?
Cilj se približa, ko človek odraste.

- ZATO -

Poslušaj izkušnje, modrosti, spoznanje
in sledi ljudem, ki našli so sanje!

Napisal Borut Plestenjak

DEDEK MRUZ BO PRIŠEL TUDI LETOS!

Dragi malčki!

V soboto, 28. decembra 2024, se bo Dedek Mraz z
zapravlživčkom peljal po Žabnici in Šutni.

**S konjsko vprego se bo ustavil na običajnih mestih in razdelil
darila otrokom, starim do vključno 7 let.**

**Dedek Mraz bo svojo pot začel ob 10. uri pri Slugi v Žabnici, se
peljal mimo Gregorča in Miklavža, zavil proti Plestenjaku na
Šutni, nadaljeval proti Kramarju in okoli 11. ure zaključil pri
Rajglju. Ure so zgolj okvirne.**

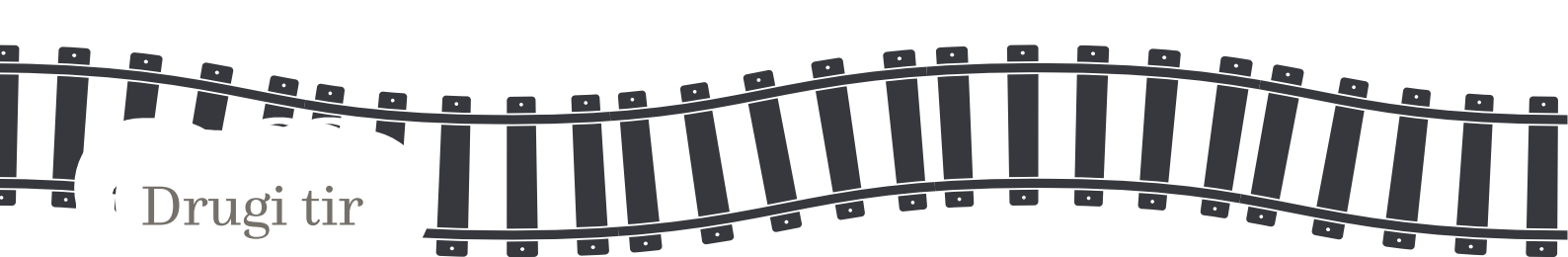
Vaš Dedek Mraz

Starši, prijavite svoje
otroke, stare od 2. do 7. leta,
na mail: ks.zabnica@gmail.com.

**Ime in priimek otroka, njegovo
starost in spol ter to sporočite
najkasneje do 18. 12. 2024.**

**V primeru slabega vremena vas bo
Dedek Mraz od 10. do 11. ure
čakal pod nadstreškom
bara Ledine.**

Drugi tir

V začetku junija je bila javna objava predloga državnega prostorskega načrta za nadgradnjo železniške proge Ljubljana – Kranj/Naklo. V veliki dvorani Mestne občine Kranj je bila uradna predstavitev, katere smo se tudi udeležili. Pozvani smo bili, da podamo pripombe in predloge, in sicer do sredine julija.

V Krajevni skupnosti Žabnica smo zaradi pomembnosti te teme in neposredne prizadetosti vaščanov organizirali dve srečanja na temo umestitve tega drugega tira med Kranjem in Škofjo Loko. Na obeh srečanjih je bilo prisotnih več kot 20 vaščanov, predvsem kmetov, ki se jih umestitev proge neposredno dotika. Razprava je bila konstruktivna, predlogi pa premišljeni in utemeljeni. Prisotni niso nasprotovali izgradnji drugega tira, vendar so izpostavili določene pripombe, želje in zahteve, ki se nanašajo na morebitne omejitve po izgradnji, predvsem pri prehodih oz. podvozih čez progo. Sodobni kmetijski stroji so velikih dimenzij in tež, zato je ključno, da zaradi prehodov obdelava zemlje ne bo motena. Na podlagi teh pomislov smo z vaščani pripravili seznam 11 točk, ki zajemajo ključne zahteve, prošnje in želje pri umestitvi proge:

1. Kmečka pot mora biti na obeh straneh železniške proge. Kmečka pot naj bo asfaltirana v širini 4 m, bankine naj bodo na obeh straneh (sedaj so predvidene le na vzhodni strani proge).
2. Dvosmerna kolesarska pot naj bo na vzhodni strani železniške postaje, od Orehka do Trate (sedaj je predvidena le na zahodni strani proge).
3. Tudi na zahodni strani naj bo priklop kolesarske poti iz vasi Žabnica.
4. Kolesarska pot in kmečka pot naj bosta ločeni z robnikom, pasom makadama ali zelenice.
5. Postavitev protihrupne ograje ob železnici na zahodni strani pri podvozu Žabnica 1 naj bo v dolžini

okoli 400 m; 200 m od podvoza proti severu in 200 m proti jugu.

6. Višina obeh podvozov v Žabnici naj bo najmanj 4,5 m, širina podvozov 10 m. Širina podvozov naj bo tolikšna, da se lahko srečajo dve veliki gospodarski vozili, kolesar in pešec.

7. Izvoz/uvoz v podvoz Žabnica 1, to je v Sp. Žabnici, povezava s Trato, naj bo v obliki pentlje (radius mora biti dovolj velik, da lahko zavijajo veliki kmetijski stroji, upoštevajoč klančine in odvodnjavanje meteornih voda). Ta podvoz naj se prestavi nekoliko bolj proti jugu, da se na vzhodni strani pridobi prostor za radius, progo pa bi prečkal bolj pravokotno.

8. Pred izdelavo projekta in dejansko izvedbo podvozov je nujno potrebno preveriti možnost in pogoje odvodnjavanja meteorne vode in podtalnice iz podvozov. Eventualno je potrebno zgraditi črpališče. Sestava zemljišča pri podvozu Žabnica 1 v Sp. Žabnici je večinoma ilovnata, skrbi nas pa tudi bližina potoka Žabnica, ki je že poplavljal in bi lahko v tem primeru zalil podvoz. V tem primeru naj se predvidi sanacija potoka ali protipoplavni nasip.

9. Opraviti monitoring na občinskih cestah Sp. Žabnica - Trata ter ceste Žabnica - Orehek. Obe po potrebi obnoviti.

10. Kmet oz. lastnik zemljišča, ki izgubi zemljišče zaradi na novo zgrajene infrastrukture, ki bo omogočala izvedbo projekta in izboljšala kakovost življenja krajanov, mora dobiti nadomestno zemljišče oz. imeti možnost menjave. Po dogovoru pa mora imeti predkupno pravico pri nakupu oz. pridobitvi zemljišča (predmet dogovora), kar po trenutnih zakonih že velja.

11. Izdelava povezovalnih kolesarskih poti iz vasi Bitnje in Žabnica na kolesarsko pot ob železnici Kranj (Labore - Orehek) - Šofja Loka (Trata).

Kolesarilo se bo v prijetnem naravnem okolju. Zato menimo, da ni potrebe, da se gradi kolesarska pot ob glavni cesti Kranj - Škofja Loka, saj bi imeli kmetje še večje težave pri prečkanju glavne ceste na kmetijska področja.

Vsem tem predlogom in pripombam smo dali pou-darek, da se v fazi načrtovanja in izvedbe zagotovi čim manjša negativna vplivnost na kmetijsko proizvodnjo in da se omogoči nemoteno kmetijsko delo. Po predstavitvi teh zahtev je Mestna občina Kranj zagotovila, da bodo te točke posredovane na DRSI, ki bo upoštevala pripombe pri nadaljnjem oblikovanju načrta.

V zadnjem času so se pojavili resni pomisleki glede umestitve drugega tira po zgoraj predstavljeni trasi. Ustanovljena je bila tudi civilna iniciativa. Kljub temu menim, da smo pravilno odreagirali in kljub nepostavitvi drugega tira podali konkretne pripombe.

Andrej Šifrer

Urejanje vodotoka Žabnica

Urejanje vodotokov je predvsem po hudih poplavah, katere so prizadele Slovenijo v avgustu 2023, izjemo pogosta tematika v prizadetih občinah in krajevnih skupnostih. Ker so poplave znatno prizadele tudi našo krajevno skupnost, praktično na vsakem zboru Sveta KS Žabnica tematiki urejanja potoka Žabnica posvetimo pozornost. Urejanje potoka in njegove struge smo si označili kot eno izmed prioriteten aktivnosti do konca mandata, ki se izteče v letu 2026. Svet Krajevne skupnosti Žabnica je tematiko urejanja potoka Žabnica odprl že na svoji 5. seji v mesecu juniju 2023, torej preden je dejansko udarila ujma v letu 2023. Po samih poplavah pa smo identificirali glavne aktivnosti, katere bi morale biti izvedene, da bi v prihodnje omejili možnost poplav in zagotovili čim večji pretok potoka.

Aktivnosti, katere bi morale biti izvedene:

Čiščenje struge:

- od hišne številke Žabnica 54 (Turkov most) do Gasilskega doma v Žabnici,
- od hišne številke Žabnica 51 naprej do Trate.

Odstranitev/prestavitev glavnega voda:

- v času izgradnje transformacijske postaje je bil pod most pri Žabnici 51 speljan glavni vod za to transformacijsko postajo. Menimo, da to znatno vpliva na pretočnost potoka ob višjih vodostajih, hkrati pa ob morebitni poškodbi predstavlja nevarnost za krajanke in krajanke.

Čiščenje starih meteornih vodotokov:

- pričeti z aktivnostmi čiščenja starih vodotokov, ki so bili napeljeni v času izgradnje same vasi.

Ureditev nasipa:

- ker je desni del struge od hišne številke Šutna 131 pa vse do hišne številke Žabnica 54 pogreznjen, je potrebno za preprečitev nadaljnjih poplav ta del struge nasuti.

Aktivnosti, katere izvajamo, da bi bile zgornje aktivnosti izvedene:

Čiščenje struge*:

Smo v kontaktu z Ministrstvom za naravne vire in prostor, Direkcija RS za vode - Sektor območja zgorne Save. Obljubljeno je bilo, da bo čiščenje potoka Žabnica in torej del zgornjih aktivnosti izvedeno v letu 2024, vendar je na koncu edina aktivnost, katero so potrdili na Direkciji, odstranjevanje prekomerne zarasti na odseku v Zgornjih Bitnjah.

Čistilna akcija vodotokov, organizirana s strani MO Kranj, ni bila izvedena spomladi ne poleti (med drugim je razlog tudi slabo vreme in visok vodostaj na predlagane datume), novega datuma trenutno še ni.

Čistilna akcija krajanov. KS je želel v septembru 2024 samostojno organizirati čistino akcijo dela vodotoka s pomočjo Gasilskega društva v Žabnici. Aktivnost zaradi visokega vodostaja ni bila izvedena in je predstavljena na pomlad 2025.

*Soglasja za poseg, čiščenje struge, je KS Žabnica prejela od vseh lastnikov zemljišč ob strugi.

Odstranitev/prestavitev glavnega voda:

Prejeli smo odgovor s strani Direkcije za vode, navajam: »Vzdrževanje premostitvenih objektov in strug vodotokov v območju premostitev ter zagotavljanje ustrezne mostne odprtine je v prisotnosti lastnika oz. upravljavca mostu, ne upravljavca voda. Predlagamo, da se v vezi pretočne odprtine mostu obrnete na lastnika oz. upravljavca mostu. Direkcija RS za vode nagovarja in poziva lastnike oz. upravljavce premostitev, naj pristopijo k zagotavljanju ustrezne pretočne odprtine.«

Čiščenje starih meteornih vodotokov:

Del čiščenja je bil opravljen na območju Šutne, kjer presežna voda iz gozda vpliva posredno na vodostaj Žabnice in stanje drugih starejših meteornih vodov po sami vasi. Uredili smo, da se del te vode sedaj ločeno odvaja po obstoječih kanalih na Sorško polje v smeri Dorfarje. Stanje smo torej povrnili v prvotno, torej tako, kot so si zamislili krajan in kranjanka, kateri so gradili samo vas.

Ureditev nasipa:

Smo v postopku pridobivanja soglasji s strani vseh lastnikov zemljišč. Ko pridobimo soglasje, pričakujemo, da bi bil nasip lahko izveden v letu 2025.

Aktivnosti v smeri ureditve vodotoka potekajo, kot zapisano je to ena izmed prioritet do konca našega mandata, pri čemer pa je potrebno tudi poudariti, da smo pričakovali večjo pomoč državnih in občinskih organov.

Gregor Sova

Obnova križišča

Kot vam je verjetno že znano, smo v oktobru 2023 v Krajevnem domu Žabnica gostili srečanje krajanov ob razgrnitvi projekta prenove križišča ob OŠ Žabnica ter prenove križišča ob spomeniku. Zdelo se nam je smiselno, da dobro leto po dogodku krajane in kranjke obvestimo, na kateri točki je projekt, predvsem z vidika podanih informacij na samem zboru, da so sredstva garantirana in bo izvedba v letu 2024.

Žal pa se je izvedba samega projekta kot kaže zamaknila. V prvi polovici leta so predvsem potekala usklajevanja z lastniki zemljišč, kateri bi za potrebe križišča bili primorani del svojih zemljišč prodati. Usklajevanja so potekala dobro, projektanti so upoštevali predloge krajanov in lastnikov zemljišč. Žal pa se je zataknilo pri samem odkupu. Namreč eden izmed lastnikov se s prodajo zemljišča ne strinja, kot razlog pa podaja obrazložitev, da bo prodaja dela zemljišča močno vplivala na njegovo poslovno dejavnost. Predstavniki Mestne občine Kranj so bili skupaj z županom MO Kranj g. Rakovcem pri podjetju, ki se ne strinja s prodajo zemljišča, vendar do danes rešitve niso uspeli najti, kljub velikim prizadevanjem občine. Iz tega razloga je sam projekt trenutno nekoliko zaustavljen. Ob tej priložnosti bi se radi tudi zahvalili županu g. Rakovcu za angažma pri samem projektu in poskusu razrešitve zgornje problematike.

Svet KS Žabnica izvedbo projekta podpira, imamo pa še vedno pripombo glede prestavitve spomenika, kjer ocenjujemo, da bi prestavitev spomenika morala biti del projekta obnove križišča. Na pobudo krajanov Žabnice in Šutne Svet KS Žabnica raziskuje možnosti prestavitve samega spomenika, nevezano na obnovo samega križišča. Iz tega razloga sama pobuda tudi ne zavira obnove križišča.

Želja Sveta KS Žabnica je, da MO Kranj in lastnik zemljišča čimprej najdeta skupno rešitev, zato ponovno naprošamo predvsem lastnika zemljišča, naj ponovno preuči vse možnosti. V primeru, da se lastnik zemljišča in MO Kranj ne dogovorita, se bojimo, da bo projekt obstal, s tem pa se ne bo izboljšala varnost otrok na poti v šolo ob eni izmed najbolj prometnih cest v MO Kranj.

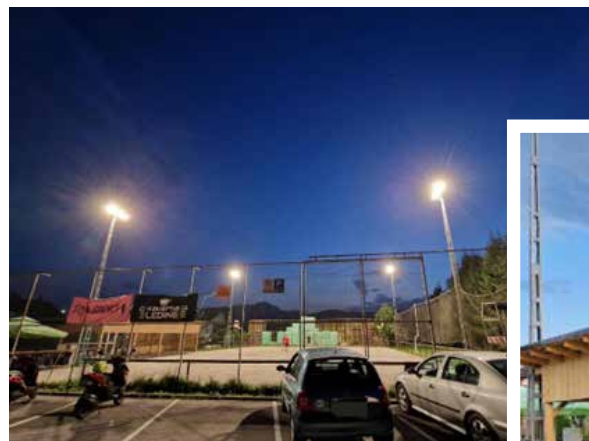
Gregor Sova

Nova razsvetljava na igrišču

Letos poleti smo se končno lotili sanacije razsvetljave na Športnem igrišču v Žabnici. Dosedanja inštalacija je bila stara več kot štirideset let in je predstavljala veliko varnostno tveganje. Sredstva za obnovo so bila zagotovljena v okviru tako imenovanega 8. člena, izvedbo del pa je prevzelo podjetje Vigred. Ob zamenjavi inštalacije smo poskrbeli tudi za prebarvanje stebrov oziroma nosilcev luči. Zanimivost teh stebrov je, da so bili v preteklosti uporabljeni v Ljubljani, kjer so jih odstranili ob rušenju tramvajskih stebrov. Tako so ti stebri, ki so postali del našega igrišča, pravzaprav skoraj že zgodovinski eksponat. Ob tem smo zamenjali tudi stare, dvajset let stare reflektorje, z novimi led sijalkami, ki so precej bolj energijsko učinkovite, ter namestili novo stikalno omarico, kar bo omogočilo boljšo in varnejšo rabo igrišča.

Pri načrtovanju nove inštalacije pa se je pokazalo, da je bila stara lopa za rezervne igralce postavljena na poti, hkrati pa je bila zelo dotrajana, saj je bila zgrajena že leta 2000. Na pobudo Gasilskega društva Žabnica smo pristopili k izgradnji nove, bolj funkcionalne lope. Z združenimi močmi Gasilskega društva, Športnega društva in Krajevne skupnosti

Žabnica smo postavili novo lopo, notranjost pa smo na novo tlakovali in položili robnike. Nova lopa bo bolj uporabna ob veselici, v primeru slabega vremena pa bo nudila zavetje udeležencem Šole zdravja – 1000 gibov, ki vsak dan ob 7.30 telovadijo na igrišču.

Z to obnovo igrišča smo tako poskrbeli za večjo varnost in udobje, kar bo pripomoglo k še boljšemu izkoriščanju športnega prostora v Žabnici. V naslednjih letih pa se pričakuje še preplastitev igrišča in nova ograja.

Andrej Šifrer

Rdeči križ Žabnica

Kot ste verjetno prebrali že v prejšnjem glasilu, smo ponovno oživili Krajevni odbor Rdečega križa, (KO RK Žabnica). Izvedli smo tudi že dve akciji v kraju – merjenje krvnega tlaka, glukoze in holesterola v krvi. Organizirali smo tečaj temeljnih postopkov oživljanja z uporabo avtomatskega električnega defibrilatorja (AED). Merjenja so potekala že predhodno, za tečaj oživljanja pa smo se odločili, ker imamo v KS sedaj kar 5 AED aparatov. Tečaj je vodil gospod Matjaž Livk, dipl. zn. Tečaja se je udeležilo 20 oseb. Ker je bil dogodek izredno dobro sprejet, ga bomo z veseljem ponovili tudi v prihodnje.

Do sedaj smo imeli v KS 3 AED aparate, sedaj pa jih imamo 5, ker je dva kupila KS Žabnica.

1. je na lokaciji Šutna 109.
2. je premeščen iz Šutne 3 na Športni dom v Žabnici.
3. je na lokaciji Žabnica 53.
4. je pri vhodu v vrtec na PŠ Žabnica.
5. pa je v Gasilskem domu, ki ga uporabljajo usposobljeni gasilci, ko so klicani iz centra za obveščanje.

PGD Žabnica ima nameščen AED aparat v Gasilskem domu. Tega uporabljajo gasilci, ki imajo opravljen tečaj za prvega posredovalca. Njih aktivira center za obveščanje, če je potrebna intervencija na našem področju.

Zahvaliti pa se moramo tudi Kržišnikovim, ki so do sedaj nudili prostor za aparat.

V prejšnjem glasilu ste dobili tudi položnico KO RK Žabnica, s katero ste lahko nakazali svoj prispevek za RK. Ker je pobiranje prispevkov od vrat do vrat zelo nevhvalno delo, smo se takrat odločili za položnice. S položnicam smo tako dobili nakazanih 555 €. Nekateri ste plačali priporočen znesek 5 €, nekateri pa tudi več. Če je kdo pozabil, pa je imel namen prispevati denar, lahko to še vedno naredi. Vsem, ki ste že prispevali denar, se lepo zahvaljujemo, saj nikoli ne vemo, kdaj bo kdo potreben pomoči.

Bili smo tudi dobrodelni, saj smo iz našega računa RK nakazali 200 € za žrtve plazov v Kokri.

Priporočen znesek 5 € se do sedaj že skoraj 20 let ni spremenil, zato bo z novim letom zvišan na 10 €. Nove položnice bomo priložili zopet k pomladni izdaji krajevnega glasila.

Naš plan dela za naprej pa je sledeči.

Organizirali bomo meritve v pomladanskem in jesenskem obdobju. Morda nam uspe organizirati dan za zdravje, ki bi potekal v telovadnici, in ponovno organizirati tečaj oživljanja z AED aparati. Pa še kakšna aktivnost bo, kakor bo pokazala trenutna situacija.

Naj vam ob tej priliki še voščim srečno, zdravo, veselo, blagoslovljeno leto 2025. Naj bo sladko, brez povišanega krvnega sladkorja, naj bo polno dobrot, brez povečanega holesterola, in napeto, brez povišanega krvnega tlaka.

Predsednica KO RK Žabnica Marija Jenko

Dan krajevnih skupnosti 2024

V soboto dopoldan, 21. septembra, je Mestna občina Kranj že drugič organizirala srečanje Krajevnih skupnosti. Na tokratnem srečanju, ki se je odvijalo na Glavnem trgu, smo sodelovali tudi predstavniki Krajevne skupnosti Žabnica. Letos mineva 60 let od ustanovitve večine krajevnih skupnosti v Kranju, zato je bila tema letošnjega dneva Zgodovina krajevnih skupnosti.

Na kratko sem o Žabnici povedal naslednje: Žabnica je bila skozi zgodovino ves čas na prepihu. Kot veste, je bila prvič omenjena pod Loškim gospostvom. Takrat se je tudi pričelo načrtno naseljevanje, čeprav je bila naseljena že pred tem. Našli so ostanke rimskih naselbin. Zgodovina od Rimljanov do prihoda Loških škofov ni povsem raziskana, a od takrat naprej je znanega precej več.

Upravno pa je novejši del zgodovine Žabnice potekal takole: V tridesetih letih 20. stoletja so bile uvedene katastrske – davčne občine in Žabnica je bila tedaj del različnih upravnih enot. Dolgo časa je bila pod občino Stara Loka, dvakrat pa je bila tudi samostojna občina, in sicer med drugo svetovno vojno in od leta 1952 do 1955. Po letu 1955 je Žabnica postala del občine Kranj, danes Mestne občine Kranj. Ko je bila občina Žabnica ukinjena, je v vasi ostal krajevni urad, ki je bil podaljšana roka občine, saj so se vse uradne zadeve lahko uredile tam.

Leta 1962 so iz prejšnjih, povojnih Krajevnih ljudskih odborov (KLO), nastale krajevne skupnosti. Krajevna skupnost Žabnica je najprej obsegala pet vasi: Žabnico, Šutno, Planico, Lavtarski vrh in Čepulje. Od leta 1973 pa sta v Krajevni skupnosti Žabnica ostali le še vasi Žabnica in Šutna. Hribovske vasi so ustanovile svojo Krajevno skupnost – KS Jošt.

Poleg zgodovinske predstavitve smo se obiskovalcem dogodka predstavili tudi kulinarčno. Barbara, Maja in Silva so pripravile eno najstarejših kmečkih jedi teh krajev – loško medlo. Po želji so jo zabelile z ocvirki. Vsi obiskovalci so jo pohvalili, saj je bila izjemno okusna.

Slika iz časov med obema vojnama, s katero smo se predstavili

Andrej Šifrer

Pravo sejensko vzdušje

Maja, Barbara in Silva z loncem medle

Kako se pa pri vas po domače reče?

Po vaseh se ljudje nekoč niso prepoznavali po priimkih, ker so se pogosto pri več hišah pisali enako. Ljudje so se med seboj prepoznavali po hišnih imenih. Hišno ime spremlja človeka od rojstva do smrti. Starejši otroke vedno sprašujejo: »Čigav si pa ti?«, ob smrti pa na nagrobnikih velikokrat najdemo hišno ime. Izvor hišnih imen najpogosteje najdemo v osebnih imenih nekdanjih gospodarjev (npr. Pri Martinčku in Pri Martincu iz imena Martin, Pri Vrbenčku iz imena Urban), nekdanjih poklicih (npr. Pri Šoštarju po poklicu čevljarja, Pri Zotlarju po poklicu sedlarja), prvotnih priimkih (npr. Pri Šiflarju iz priimka Šifrer, Pri Pokornu po priimku Pokorn). Čeprav so ravno v Sloveniji hišna imena v primerjavi z okoliškimi deželami še najbolj ohranjena, tudi pri nas to izročilo počasi izginja. Da bi hišna imena ohranili in jih celo ponovno oživili, po Gorenjskem in Osrednjeslovenskem že od leta 2009 poteka akcija zbiranja in obeležitve starih hišnih imen. Pobuda trenutno pokriva že 25 občin z zbranimi več kot 15.000 hišnimi imeni. V MO Kranj je bil projekt v preteklosti že izveden v petih krajevnih skupnostih, tokrat pa se vanj na pobudo KS Žabnica vključujeta tudi naselji Šutna in Žabnica.

Raba hišnih imen je vpisana v državni Register nesnovne kulturne dediščine pri Ministrstvu za kulturo. Poleg tega, da imena predstavljajo del

našega ljudskega izročila in pričajo o zgodovini hiš, so pomembna tudi z vidika krepitve identitete človeka, ki se s hišnim imenom čuti pripadnega svoji hiši, rodbini in rodnemu kraju. Hišna imena so pomembna tudi z vidika ohranjanja lokalnih narečij, saj se v njih narečni izgovor izrazito bolj ohranja kot v splošnih pogovornih besedah. Zato so in bodo hišna imena na tablah na hišah, ki jih lahko že opazite po domala celotnem Gorenjskem, zapisana v pristnem narečnem izgovoru. Pri zbiranju hišnih imen se upošteva le imena, ki so starejša od 80 let.

V začetku decembra je bilo v dvorani Zadrugne doma v Žabnici izvedeno srečanje z domačini, na katerem je bil opravljen natančen pregled in potrditev starih hišnih imen, v prihodnjem letu pa je načrtovana še izdaja publikacije o hišnih imenih in označitev hiš z lončenimi tablamami, ki bodo na voljo brezplačno, a le tistim lastnikom, ki bodo za namestitev podali pisno soglasje. O vsem bodo pravočasno obveščeni po pošti. Zbrana imena bodo umeščena tudi na spletni portal www.hisnaimena.si, kjer lahko pridobite več informacij o temi in raziskujete v bazi že zbranih imen. Za več informacij o projektu se lahko obrnete na Klemen Klinarja (031 337 202 ali klemen.klinar@hisnaimena.si).

Klemen Klinar

Vzorec table s hišnim imenom

Da so nekateri na svoje ime ponosni, se v zadnjem času opazi na traktorjih, ko si kmetje na steklo kabine nalepijo hišno ime.

Pri Žerovcu v Zbiljah

(foto: Klemen Klinar)

Pot do uspeha: Zgodba o ustanovitvi in uspehih gasilske desetine članic PGD Žabnica

Decembra 2023 se mi je porodila ideja o ustanovitvi gasilske desetine članic. Z željo po oblikovanju ekipe, ki bi združevala strast do gasilstva in ekipnega duha, sem že takoj po novem letu 2024 začela intenzivno iskati primerne kandidatke. Konec januarja sem organizirala prvi sestanek, že v začetku februarja pa smo izvedle prvo vajo, kjer smo si razdelile pozicije in začrtale cilje. Po skoraj dvajsetih letih mi je končno uspelo ustanoviti novo desetino članic A.

Naša desetina je od samega začetka redno trenirala, kar je hitro prineslo prve rezultate. Svoje sposobnosti smo prvič preizkusile na 32. Memorialu ustanovnih članov Kokrica, kjer smo osvojile odlično šesto mesto. Ta rezultat nam je dal dodatno motivacijo za nadaljnje delo.

Sledilo je glavno tekmovanje Gasilske zveze Mestne občine Kranj, kjer smo po zaključeni vaji občutile ponos in zadovoljstvo. Zaradi močne konkurence pa si nismo upale pričakovati visokih mest. A ob razglasitvi rezultatov smo doživeli nepozaben trenutek – naše društvo dolgo ni bilo poklicano, nato pa smo ob razglasitvi najboljših treh prejele svoj prvi pokal za tretje mesto. Ta dosežek je bil izjemno čustven in nas je še bolj povezal.

Po uvrstitvi na regijsko tekmovanje, ki je potekalo v začetku oktobra letos, smo poleti še intenzivneje trenirale. Kljub odlični pripravljenosti in visoki motivaciji pa so nam manjše napake prinesle osmo mesto. Kljub temu smo ponosne na dosežek, saj je že sama uvrstitev na regijsko raven v manj kot enem letu za nas izjemen uspeh.

Poseben pečat našim tekmovanjem daje tudi naš zaščitni znak – kitke, ki jih pred tekmovanji plete ena od naših članic. Te nas ne le povežejo kot ekipo, ampak nam dajo tudi občutek enotnosti in samozavesti, kar se odraža na našem nastopu.

Naše delo se tu ne konča. Ponosne na dosežke in polne elana nadaljujemo z rednimi vajami ter se pripravljamo na nova tekmovanja. Skupni trud, vztrajnost in ekipni duh nas vodijo naprej, saj verjamemo, da so naši največji uspehi še pred nami.

Naša zgodba dokazuje, kako lahko z zavzetostjo in predanostjo v kratkem času dosežemo velike cilje. Gasilska desetina članic ni zgolj ekipa, temveč postajamo prava majhna družinica, ki skupaj premaguje izzive in ustvarja nepozabne trenutke. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila svojim puncam za čas, ki ga namenjajo vajam in gasilstvu. Vaša predanost in srčnost sta neprecenljivi, zato verjamem, da nas čaka še mnogo uspehov!

Barbara Kaučič, mentorica članic PGaD Žabnica

Članki PGD Žabnica

Obvestilo krajanom za pregled gasilnikov

**PREGLED
ROČNIH
GASILNIH
APARATOV**

V prostorih Gasilskega doma Žabnica

Sobota, 7.12.2024

8:00 - 12:00
17:00 - 19:00

Pregled opravi pooblaščen serviser iz GARS Kranj

Cena pregleda po veljavnem ceniku GARS Kranj

Možen nakup novega aparata in CO javljalnika

Gasilska veselica PGD Žabnica

Gasilke in gasilci PGD Žabnica smo uspešno izpeljali gasilski veselici 9. in 10. avgusta z ansamblom Modrijani, skupino Calypso ter Dj-em Johnyjem. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nesebično pomagali pri postavitvi prireditvenega prostora in samega dela na veselici. Vse to smo opravili prostovoljno. Zahvaljujemo se tudi vsem sponzorjem, donatorjem in krajanom.

Nova lopa na športnem igrišču

Ker je bila obstoječa lopa na športnem igrišču v zelo slabem stanju, so veterani PGD Žabnica idejno zasnovali novo in jo tudi postavili. Lopa nam prav pride pri izpeljavi gasilske veselice, sedaj pa s primerno kvadraturu in višino tudi za izvajanje ostalih dejavnosti v primeru slabega vremena.

Zahvaljujem se vsem, ki ste pomagali pri izvedbi, KS Žabnica ter ŠD Žabnica

Domen Kalan

*Gasilke in gasilci PGD Žabnica
vam želimo vesel božič ter srečno, zdravo in mirno leto 2025.*

Robert Friškovec

Za naše glasilo Žabca vsakokrat pripravim intervju z znanim ali manj znanim krajanom, da si razširimo obzorje poznanstva in s tem spoznamo še tiste male detajle o njih ali pa spremenimo kako mišljenje o njih, ki smo jih imeli. Tokrat je moj sogovornik duhovnik Robert Friškovec, ki ga imamo Žabničani nekako za svojega. Njegovi stari starši so stanovali v mežnariji v Žabnici, kjer je stara mama skrbela za red in čistočo v cerkvi in okoli nje. Tudi njegovi starši so nekaj let živeli v Žabnici. To idejo sem dobil, ko je v naši cerkvi imel srebrno mašo, torej 25 let potem, odkar je bil posvečen v duhovnika.

Ker se mi je zdelo, da ne bom kos tej nalogi, sem k pogovoru povabil še učiteljico Sašo. Tako sem tudi sam dobil malo samozavesti. G. župnik Franci nam je odstopil prostore v štalci Svetoduške župnije, kjer smo se srečali.

Krajani se predstavijo

Ne vem, kako naj začnem? Kolikor mi je znano, so bile vaše otroške sanje študij za zdravnika? Ker je bil vaš stari oče moj prvi gasilski mentor in sem kasneje postal tudi jaz, me zanima, če ste bili tudi vi kdaj gasilec?

To je tako. V otroštvu se sanje hitro menjajo. Vsak si najprej želi tisto, kar je takrat moderno in všečno. Res je, da sem imel željo postati zdravnik, pravzaprav bolj specifično kirurg. Že takrat me je zanimala človeška notranjost.

Gasilec nisem bil nikoli. Živel smo v bloku in je bil gasilski dom nekoliko odmaknjen. Iz naše soseske se niso kaj dosti shajali v gasilskem domu. Imel pa sem kasneje, ko sem služboval na župnijah Brezovica in Dolnji Logatec, zelo veliko stikov z gasilci. Prirejali smo tudi srečanja na praznik svetega Florijana, zaščitnika gasilcev.

Že pri 19. letih sem preko Centra za socialno delo delal kot prostovoljec v zaporu. Tam sem spoznal tudi veliko človeških tisk. Takrat sem že bil v prvem letniku Teološke fakultete, kamor sem se vpisal zaradi poglobljanja svoje vere in postavitve temeljev veri, ki je bila zame še vedno v prvih zaresnih korakih. V prvem letniku študija na Teološki fakulteti sem iz zanimanja in predhodne želje hodil tudi na nekaj predavanj na Medicinsko fakulteto. Po prvem letniku sem vstopil v Bogoslovno sementišče, kjer je za moje delo prostovoljca izvedel tudi takratni nadškof Alojzij Šuštar, ki mi je po tretjem letniku dal možnost, da grem v Rim ali Dunaj, da bi v zaporu spremljal, kako poteka delo duhovnika. Odločil sem se za Rim in delal v največjem italijanskem zaporu, ki je v Rimu Rebibbia. Kot diakon sem eno leto pred duhovniškim posvečenjem pastoralno delal v zaporih na Povšetovi in v bolniški župniji ob g. Mirotu Šlibarju.

Leta 1999 ste peli novo mašo v Škofji Loki. Pono-vitev ste imeli teden dni kasneje v Žabnici. Vaše novomašniško geslo je: Kar ste storili enemu od mojih najmanjših bratov, ste meni storili. Kje vse ste službovali?

Najprej sem bil 2 leti kaplan v župniji na Brezovici pri Ljubljani in nato sem bil pet let in pol duhovni pomočnik v župniji Dolnji Logatec. Tja sem zahajal ob vikendih. Že od začetka posvečenja pa sem postavljал tudi vse programe, ki so povezani z zaporniško pastoralo. Leta 2004 sem se zaposlil na Upravi za izvrševanje kazenskih sankcij, s strani Katoliške Cerkve pa je prav takrat nastal tudi Zaporniški vikariat, ki ga vodim še danes. Sedaj sem zaposlen na Ministrstvu za pravosodje, upravljam pa še vedno tudi službo zaporniškega vikarja.

V javnosti ste znani kot zaporniški duhovnik. Kakšna služba je to?

Težka, a hkrati tudi zelo zanimiva in pestra. Prevladuje mnenje, da jaz pridem v zapor, opravim mašo, opravim spoved in grem. Pa je to daleč od tega. Moje delo sega na več področij, z vsemi skupinami, ki so povezane s kaznivimi dejanji oz. besedo zapor. To je pastoralno delo z zaprtimi osebami, z žrtvami kaznivih dejanj, z družinskimi člani enih in drugih, z zaposlenimi v zaporih, s Slovenci, zaprtimi v tujih zaporih, ter s prostovoljci, ki spremljajo zaprte osebe. Vsak zapornik, njihov družinski član ali žrtev ima svojo zgodbo. Marsikdo jo pove. Smiselno pri vsem tem je, da jim dam prostor, da so v prvi vrsti slišani, in nato delamo korak za korakom.

V zaporih so ljudje, ki so različnih ver in političnih prepričanj. Kako vzpostavite stik z njimi kot katoliških duhovnik?

Stik z mano poišče tisti, ki ga želi ali ga v tistem trenutku potrebuje. Nikdar ne gledam na vero. Pred seboj imam človeka, ki ima željo po stiku, ki želi biti slišan. Ni prvorazrednih in drugorazrednih. Vsi smo ljudje.

Ko sva že pri tem, da želi biti vsak slišan: Kaj pa vi mislite na nešteto žaljivk in nespodobnih komentarjev na posameznike ali politične skupine? Mene osebno to zelo moti in obremenjuje, pa naj bo z leve ali desne politične opcije.

Prvo načelo vsake komunikacije je, da tisti ki govori, govori o sebi. Veliko poslušalcev pa med tem, kar slišijo in seboj, postavijo znak »je enako =«. Jaz slišim nešteto psov, kletvic, preklinjanja in sovražnih besed. Če bi se z vsemi obremenjeval, bi verjetno dobil čir na želodcu. Ena največjih božjih dobrin je, da je Bog dal vsakemu svobodno voljo, kako bo ravnal. Vsak mora sam nositi posledice svojih dejanj.

Sedaj vas bom pa vprašal še nekaj bolj osebnega. Mama vam je prekmalu umrla. Oče je vašo družino zapustil in odšel. Ali imate kaj stikov z bratom in očetom?

Z bratom se redno slišiva in tudi vidiva. Oče pa nas je zapustil in odšel. Z njim nimam nikakršnih stikov.

Ali bi želeli še kaj povedati, kar vas nisem vprašal? Še bolje, kakšno vprašanje vam bi še moral zastaviti? Sem namreč popoln laik v novinarstvu.

To pa je vedno najtežji odgovor. Težko je odgovoriti, če ni vprašanja. Pravzaprav menda ni neumnega vprašanja, neumen je lahko le odgovor.

Ko mi je odgovoril na vsa moja vprašanja, ki sem jih pripravil, smo nadaljevali s prijetnim klepetom, druženjem. Pogovarjali smo se o vsakdanjih stvarih. Bil je zelo prijeten sogovornik in bi ga človek lahko poslušal v nedogled. Tudi z učiteljico Sašo sta se v pogovoru dobro ujela.

Še nekaj podatkov, ki sem jih dobil. Nekaj iz splošno znanih dejstev, nekaj pa iz pogovora.

Njegov starejši brat Branko je bil rojen, ko so živeli še v Žabnici. Ko se je rodil Robi, pa so že živeli v svojem stanovanju v Škofji Loki. Robi se je rodil leta

1973. Nekoliko kasneje, pravzaprav čez dva meseca, pa je umrl njegov stari ata Anton Friškovec, tako da ga je je Robi še videl. Sam pravi, da je imel srečo, da je bil porod prezgoden, če ne ga ne bi videl.

Osnovno šolo je obiskoval v Škofji Loki od leta 1980 do 1988, Gimnazijo v Kranju od 1988 do leta 1992, Teološko fakulteto pa od 1992 do 1999.

Leta 2013 se je vpisal na magistrski študij na univerzo v Hullu v Veliki Britaniji in ga 2015 uspešno zaključil.

Novo mašo je imel leta 1999 v Škofja Loki in ponovitev v Žabnici.

Zaposlen je bil na Upravi RS za izvrševanje kazenskih sankcij, sedaj pa dela na Ministrstvu za pravosodje, na področju mednarodnega sodelovanja. Kot katoliški duhovnik deluje v Zaporniškem vikariatu.

Ko sem prišel domov, sem bil še močno pod vtisom pogovora. Takoj sem se lotil pisanja, da ne bi česa pozabil, toda snovi za pisanje je bilo toliko, da skoraj nisem vedel, kje naj začnem.

Za konec naj se zahvalim Robertu, da je sprejel moje vabilo. Zahvaliti se moram tudi G. župniku Franciju Aliču, da nam je odstopil prostor. Hvaležen sem tudi učiteljici Saši, da mi je sedela ob strani in tudi napisala kak podatek, ki sem ga sam zgrešil. S skupnimi močmi je nastal zapis tega pogovora. Hvala vsem še enkrat.

Pogovor z Robertom zapisal Jože Frelih

*V cilju maratona
- vsi smo zmagovalci.*

Skopje z okolico in Majinih 42 kilometrov

Maratonski izlet s ciljem preteči 42 kilometrov po Skopju in okolici se je začel 5. oktobra s poletom z Brniškega letališča in trajal 4 dni, s povratkom 8. oktobra. Udeležila se ga je tudi naša sovaščanka Maja Kalan s tekaškimi sotrpini.

Na dan maratona, 6. oktobra, so se tekmovalci zbudili v toplo sončno jutro, ki je obetalo kar vroč tekaški nedeljski dan. Tokrat se je v Skopju odvijal že 20. maraton, katerega razdalja zahteva od tekača, da preteča 42,195 km. Maja se je po prvem pretečenem maratonu v Ljubljani leta 2015 odločila, da vsako leto preteče vsaj eno maratonsko razdaljo, vendar vedno v drugem evropskem mestu. Tokrat je bilo to Skopje, kjer je bila po prijavi Majina udeležba nekoliko vprašljiva, saj si je med treningi za maraton poškodovala zadnjo stegensko mišico. Na začetku jo poškodba pri teku ni ovirala, v zadnjih kilometrih pa je bila bolečina intenzivnejša in s težavo je pritekla do cilja.

»Splačalo se je stisniti zobe in vztrajati do konca, ker je občutek, ko pretečeš maratonsko razdaljo, neprecenljiv. Ko prideš v cilj, bi od ponosa lahko letel,« je povedala Maja po maratonu v Skopju in si oddahnila, da je za njo še ena 42- kilometrska razdalja.

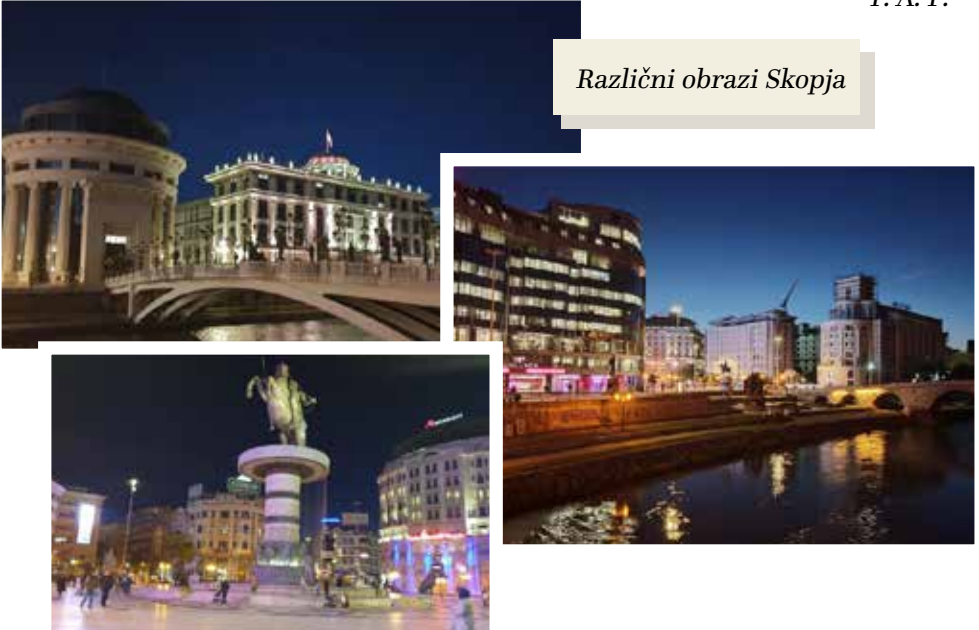
Ponedeljek po maratonu je bil namenjen potepanju po glavnem mestu Makedonije. Skopje ali mesto tisočerih obrazov ... od visokih modernih stavb, kot jih srečamo v večini evropskih prestolnic, do zapuščenih in neurejenih predelov mesta. Glede na to, da v mestu na vsakem koraku srečuješ čepirane potepuške pse, ga nekateri imenujejo tudi Pasje mesto. Med največjimi znamenitostmi mesta so si ogledali rojstno hišo Matere Tereze, Milenijski križ in kanjon reke Matke.

T. A. P.

Različni obrazi Skopja

Mati Tereza

Decembrske iskrice v otroških očeh

Ko se leto nagne v temno polovico leta, ima sonce vse manj moči. Dnevi so vse krajši in kar kličejo, da jih razsvetlimo z lučkami, druženjem in s prijetnimi dogodki.

Nebo na zahodu se ob večerih obarva rdeče in po ljudskem verovanju takrat Miklavž peče piškote.

Verjetno se vsi z nostalgijo spominjamo časov, ko smo z otroško vero pričakovali prihode dobrih mož, a leta bežijo in te trenutke danes lahko podoživljamo preko otrok, ki še verjamejo v čarobnost pričakovanja.

Zelo se veselijo tudi **izdelovanja drobnih daril**, ki se jih v šoli lotimo že konec novembra.

Včasih izdelki niso taki, kot smo si jih zamislili, a so kljub vsemu polni domiselnosti - in otroci komaj čakajo, da jih bodo lahko odnesli domov in z njimi obdarili svoje bližnje.

Prepričana sem, da njihovi obdarovanci znajo ceniti njihova darila, kajti nemalokrat mi kasneje mame ali babice povedo, koliko veselja jim je prinesel izdelek njihovega otroka in da ga imajo skrbno shranjenega.

V šoli vsako leto posvetimo posebno pozornost prazničnemu decembru.

Prav tako, kot včasih mi in pred nami naši predniki, otroci z bleščečimi očmi **pričakujejo obisk treh dobrih mož**. Manjši so, bolj se jim svetijo oči in večje je njihovo veselje. Pri desetih letih že malo dvomijo, a prav nihče tega dvoma ne deli z mlajšimi otroki. Takoj začnejo sodelovati v igri, ki polepša in naredi praznike čarobne ter polne ljubezni in dobrih misli.

Leta 1897 je urednik newyorškega časopisa The New York Sun zapisal: »Da ne bi verovali v Božička. To je tako, kot da ne bi verovali v pravljice. Božička nihče ne vidi, vendar to še ne pomeni, da ga ni. Najbolj resnične stvari na svetu so prav tiste, ki jih ne morejo videti niti otroci niti odrasli.

Ni Božička? Hvala Bogu – je in je za zmeraj. Še tisoč let od tod, ne, še deset krat deset tisoč let od tod bo Božiček razveseljeval srce otroštva.«

Leta 1960 je Judith Grant zapisala:

»Najlepša mi je bila podobica v okvirju iz lepenke in utrjena z barvnimi zobotrebci. Ti je všeč? me je vznemirjeno vprašal mali darovalec. Zanj sem porabil sto litrov lepila.

Dobila sem tudi drugačna darila – eno leto zavit obešalnik, okrašen s papirnatimi robčki z zavihanimi robovi, drugič škatlico za vžigalnice, prepletno z ostanki blaga in umetnimi biseri.

Potem nisem več dobivala doma narejenih daril.

Še vedno dobivam božična darila. Domiselna in skrbno zavita.

Toda, oh, kako si želim, da bi se lahko globoko sklonila in dobila darilo iz lepenke in lepila.«

Vsako leto v tednu pred božičem pripravimo tudi **Božično novoletni koncert**. Letos bo koncert v četrtek, 19. decembra, ob 18. uri. Vabimo vas, da z nami preživite lep predpraznični večer. Pridno že vadimo in veseli bomo vaše udeležbe.

Za otroke je to najbolj čudovit čas leta, poln pričakovanj in radosti, zato je prav, da jim dopustimo, da ga užijejo v največji meri. Nič ne bo narobe, če tudi mi sami podoživimo čas svojega otroštva in si za trenutek dopustimo biti spet otroci.

Nikoli ne prikrajšaj otroka za božič! To je bleščeč pečat, ki ga pritisneš na srečno leto. Pusti otroku, naj veruje v Božička, Miklavža, dedka Mraza ali kakorkoli se že imenuje v tvoji veri ta prijazni svetnik. (Maron Harland)

Da bi bilo leto, ki prihaja, srečno, zdravo ter bi vsem prineslo veliko lepega.

Božič je nekaj posebnega. Zanos sredi zime, skrivnosti, objemi, nepričakovani obiskovalci in pisma davno pozabljenih prijateljev.

Čez petdeset let ne bo več pomembno, kateri avto ste vozili, v kakšni hiši ste živeli, koliko ste imeli na bančnem računu in kako ste se oblačili. A svet bo morda za odtenek boljši, ker ste bili dobri, znali ljubiti in prijateljevati.

Alenka Jenko Boh

Tradicionalni slovenski zajtrk

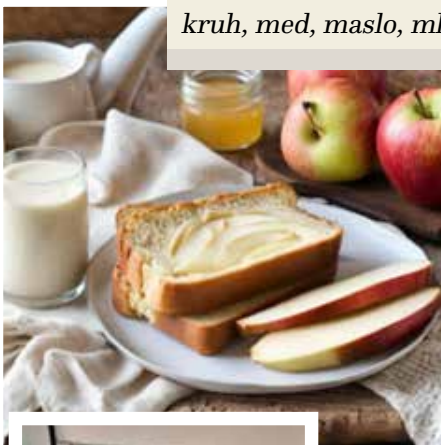

V Sloveniji v tednu od 11. do 17. novembra 2024 prvič obeležujemo teden slovenske hrane, ki spodbuja k ponovnemu odkrivanju bogate tradicije domačih jedi ter koristi lokalno pridelane hrane. Cilj je, da prebivalci pogosteje posegamo po slovenski hrani ter s tem podpremo domače kmete, pridelovalce in predelovalce.

Tretji petek v mesecu novembru pa je namenjen tradicionalnemu slovenskemu zajtrku.

Projekt osvešča o pomenu rednega in zdravega prehranjevanja, kamor sodi tudi pomembna navada, ki jo je dobro osvojiti že v otroštvu, da dan začnemo z zdravim zajtrkom. Poseben pomen daje projekt domači, lokalno pridelani hrani slovenskega porekla.

Na sliki so glavne sestavine zajtrka:
kruh, med, maslo, mleko in jabolko.

V šoli nas je ta dan obiskal lokalni čebelar Grega Flerin, skupaj s svojo malo pomočnico Niko.

Izvedeli smo veliko informacij o čebelah, predvsem o naši kranjski sivki. Spoznali smo, da je delo čebelarja zelo zahtevno in včasih lahko tudi boleče. Zaupal nam je, kako ravnati v primeru pika čebele. Najprej previdno odstranimo želo, mesto vboda najprej grejemo, otekline pa hladimo.

Predstavila pa sta nam tudi
zaščitna oblačila.

Besedilo in fotografije Saša Porenta

Prva slikarska razstava

V torek, 1. oktobra 2024, je bila na mladinskem oddelku knjižnice v Škofji Loki otvoritev prve slikarske razstave naše učenke Megi Meglič. Megi Meglič obiskuje 5. razred na PŠ Žabnica in je stara 10 let. Slika že od svojega petega leta. Njena mami je slikarka, zato ima vedno »pri roki« vse likovne nasvete in likovni material. Njeno umetniško ime je Malini, ker ji je všeč in je podobno umetniškemu imenu njene mami. Megi živi v lepi vasi Crngrob, ki jo obdaja narava, zato tudi sama rada zahaja vanjo in jo seveda najraje tudi slika, vendar po svoje. Pri slikanju rada uporablja živahne akrilne barve. Njena najljubša barva je modra. Pred dvema letoma je tudi meni naslikala sliko narave in živali. Slika visi v mojem razredu in v veselje mi je, da lahko poučujem Megi. Učenka Megi pa poleg slikanja zanima še veliko stvari. Rada se družijo z vrstnicami, pleše hip hop, se igra s svojim muckom Rokijem in še in še ... Moram omeniti, da je tudi v šoli uspešna, likovno nadarjena in priljubljena med vrstnicami.

Nataša Ravnikar

Prvi razred na OŠ Žabnica

Prvi šolski dan je bil praznično obarvan s posebno proslavo za prvošolčke. Učitelji in učenci so jih z veseljem sprejeli z glasbo, petjem in kratkim programom. Starši so spremljali dogajanje, medtem ko so prvošolčki prejeli rutke in spoznali svoje nove učitelje. Dogodek je bil poln nasmehov in navdušenja, saj je za otroke to pomemben korak v novo obdobje.

Obiskal nas je Lipko, maskota košarkarske ekipe, ki je z učenci preizkusil njihove košarkarske veščine. Otroci so se zabavali ob različnih igrah, kot so metanje na koš in različne dribling naloge. Lipko jim je pokazal nekaj osnovnih košarkarskih trikov in jih spodbujal k timskemu delu in vztrajnosti. Aktivnost je bila odlična priložnost za spoznavanje športa, gibanje in zabavo ob športu.

Spoznali smo različne poklice skozi zanimive aktivnosti.

Pri vojaki so učenci spoznali, kako pomembna je fizična pripravljenost, disciplina in timsko delo. Imeli so priložnost preizkusiti vojaški poligon,

kjer so plezali, preskakovali ovire in se plazili. Učenci so izvedeli tudi, kako vojaki pomagajo pri reševanju v kriznih situacijah in pri zagotavljanju miru. Aktivnost jih je spodbudila k razmišljanju o pomembnosti poguma in sodelovanja.

Pri gasilcih so učenci spoznali njihovo opremo in pomembnost njihovega dela. Preizkusili so gasilsko čelado in se naučili, zakaj je zaščitna oprema ključna. Imeli so priložnost sodelovati pri gašenju z vodo, kjer so z navdušenjem uporabili gasilsko cev. Poleg tega so jim gasilci razložili, kako delujejo pri požarih, reševanju v prometnih nesrečah in pri naravnih nesrečah. Učenci so se naučili tudi osnov varnosti in kako pravilno ukrepati v primeru požara. Aktivnost je bila zelo poučna in hkrati zabavna.

Ajda, bodoča gasilka
Lan, bodoči gasilec

Obiskal nas je čebelar Gregor Flerin. Učenci so izvedeli, kako čebelarji skrbijo za čebele in zakaj so te pomembne za okolje, predvsem za oprasovanje rastlin. Spoznali so čebelarsko opremo, kot so zaščitna obleka, klobuk z mrežo in panji. Eden od učencev se je oblekel v čebelarsko obleko, kar je bilo posebej zanimivo. Čebelar je pokazal tudi satovje in razložil, kako nastane med. Aktivnost je učencem približala svet čebel in jih naučila ceniti pomen teh pridnih oprasovalcev za naravo.

Arne, mladi čebelar

Iz gozda smo prinesli liste različnih dreves, jih preučevali in poimenovali. Nato so učenci ustvarjali svojo umetnost – naslikali so jesensko drevo, polno jesenskih barv.

V sklopu ekološkega projekta smo na kamne naslikali svečke. Te unikatne, trajnostne spominke smo nato odnesli na grob padlim borcem, da izrazimo spoštovanje in ohranjamo spomin nanje.

Iz odpadne pločevinke smo izdelali bobenček – učenci so ga okrasili in ga preizkusili z igranjem ritmov. Aktivnost je spodbujala ustvarjalnost, recikliranje in veselje do glasbe.

Učenci so ustvarili unikatne panjske končnice. Pri izdelavi panjskih končnic so učenci narisali uro, na kateri je bila prikazana njihova rojstna ura. S tem so povezali umetnost in osebno zgodovino ter ustvarili edinstven spominek, ki bo vedno spominjal na njihov poseben trenutek.

Maja Bajt

Prispevek učencev 2. razreda

Ko bom velik, bom ...

Učenci drugega razreda so v začetku oktobra obiskali gasilce z namenom, da spoznajo njihov poklic. Pričakala sta jih gasilca Aleks in Uroš. Razkazala sta jim gasilski dom in novo gasilsko vozilo. Učenci so se preizkusili v gašenju požara z veliko cevjo.

V telovadnici so jim vojaki pripravili spretnostni poligon, pri katerem so skakali, plezali in se plazili skozi ovire. V razredu so si pogledali zanimive filmčke o tem, kako poteka delovni dan vojaka.

Pisateljica Nežka Kučec jim je pokazala in povedala, kako nastane knjiga, ter jim zastavljala uganke.

Drugošolci so povedali, kaj bi radi postali, ko bodo odrasli.

Valentina: Ko bom velika, bom policajka, ker skrbi za varnost in slabe stvari, da nam ropar ne pride v hišo.

Vita: Postala bi zobozdravnica, ker rada pulim zobe.

Tim: Jaz bi bil gradbenik, da bom gradil hiše za druge.

Lara: Bila bi frizerka, ker rada friziram.

Cene: Jaz bi bil strojevodja, ker prevaža ljudi iz enega konca do drugega.

Ilka: Bila bi frizerka, ker rada friziram.

Rija: Postala bi pevka, ker rada pojem.

Loti: Jaz bi postala veterinarka, ker imam rada živali.

Manca: Jaz bi bila učiteljica, ker imam rada otroke.

Lana: Jaz bi bila veterinarka, ker imam rada kužke.

Viktor: Postal bi raziskovalec živali, ker jih obožujem.

Štefan: Jaz bi bil mizar, ker zelo rad delam lesene stvari.

Timo: Bil bi igričar, ker bom lahko delal nove igrice.

Lorina: Postala bi policistka, ker ima lepo uniformo.

Jon: Jaz bom nogometaš, da se bom lahko kaj novega naučil.

Zapisala Urška Tičar

Prispevki učencev 3. razreda

Oktober - mesec požarne varnosti

Letošnja tema je bila preprečevanje požarov v gospodinjstvu.

Ogenj je za marsikaj koristen. Če pa ga pustimo brez nadzora, lahko pride do požara, ki uniči igrače, predmete, pohištvo ali celo hiše. Zato se z ognjem nikoli ne igramo. Če zagori v hiši, pojdi čim prej ven, na prosto! Ko si enkrat zunaj, se nikoli ne vračaj v gorečo stavbo. Tudi če se spomniš na svojo najljubšo igračo. Preveč je nevarno.

Anna, 3. r

Gloria, 3. r

Tako kot vsako šolsko leto smo tudi letos združili moči s PGD Žabnica in pripravili evakuacijsko vajo. Vajo smo uspešno opravili in se ob manjših napakah spet nekaj novega naučili.

Gasilci so tisti, ki so vedno pripravljeni, da nam pomagajo, naj gre za požar, poplavo, prometno nesrečo ali druge nesreče. So tisti, ki rešujejo druga življenja, pogosto pa s tem tvegajo lastnega. Vsakič, ko zaslišimo zvok gasilskega vozila, vemo, da nekdo nekje potrebuje pomoč – in gasilci ne oklevajo.

Hvala vam za vašo požrtvovalnost, pripravljenost in nesebičnost.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Saša Porenta

Melissa, 3. r

Ptice pozimi

Pozimi, ko pritisne mraz, se veliko ljudi odloči, da bodo pomagali pticam stalnicam premagati čas, ko je na voljo manj hrane.

Ptice začnemo hraniti že pozno jeseni oziroma takrat, ko je narava prekrita s snežno odejo in so nočne temperature pod lediščem. Ko pričnemo s hranjenjem, s tem nadaljujemo vsak dan do večje otoplitve.

Ptice hranimo le s hrano, ki jim je v enaki obliki dostopna tudi v naravi. Ptice ne hranimo z ostanki človeške hrane, posebej ne s tisto, ki je bila kuhana in začinjena.

Najprimernejši način hranjenja ptic je naraven. To pomeni, da na svojem vrtu posadimo primerna drevesa in grmovnice, npr. šipek, robide, maline, črni trn, glog, črni bezeg, rdeči in rumeni dren, jerebiko, bršljan, divjo trto in druge. Jeseni lahko pustimo tudi nekaj grozdja na trtah oz. brajdah in sadja na drevesih, ki se jih bodo razveselili kosi.

Za zrnojede ptice (ščinkavce, čizke, dleske, vrabce, sinice, plavčke, brgleze ...) je najlažje kupiti že pripravljeno hrano. To je mešanica sončničnih semen, prosa in semen konoplje. Lahko pa jim nastavimo bukov žir, bučna semena, neoluščene orehe in lešnike. Kosu in taščici nastavimo jabolka (večkrat kot zmrznejšo, boljše so), ovsene kosmiče ali rozine.

Hrano nastavimo pticam v krmilnico. Najbolj pogoste so krmilnice iz lesa, krite s streho, hrana pa je pticam dostopna z vseh strani. Krmilnico namestimo tako, da ptice v njej lahko opazujemo. Postavimo jih v bližino kritja (drevo, grmovje), dovolj visoko in vsaj dva metra stran, da jih ne morejo presenetiti plenilci (mačke). Uredimo pa lahko tudi talno krmišče, saj se nekatere vrste (drozgi, ščinkavci) raje hranijo na tleh. Krmišče naj bo na odprtem, da lahko ptice opazijo plenilca.

Na naši šoli že kar nekaj let poteka naravoslovni krožek, ki ga vodi učiteljica Urška Tičar. Z učenci vsako leto iz odpadne embalaže izdelajo ptičje krmilnice in poskrbijo za lačne ptice v okolici šole. V lanskem letu pa smo pred šolo postavili leseno krmilnico, v kateri nikoli ne zmanjka semen. Ko pa se v naše kraje vrne pomlad, pa že komaj čakamo na naš par belih štorcelj, Agato in Šimna.

zapisala Saša Porenta
vir: DOPPS

VABILO

V četrtek, **9. januarja 2024, ob 17. uri**, vabiva krajane KS Žabnica in KS Bitnje v šolo Žabnica na zanimivo predavanje o pticah pozimi. Predavanje bo vodil g. Aleksander Pritekelj, velik poznavalec ptic in član DOPPS-a.

učiteljici Urška Tičar in Saša Porenta

Kako pa za ptice poskrbijo učenci 3. razreda?

Ko pride zima, postavimo ptičjo hišico na oreh pred hišo. V trgovino gremo kupit zrna za ptice. Ko pridemo domov, jih stresemo v ptičjo hišico. Nekaj minut pozneje že priletijo lačni ptiči. Lani smo za ptičke naredili piškotke iz semen. Zelo sem vesel, da jim lahko pomagam.

Enej, 3. r

Mi za ptice poskrbimo tako, da jim pustimo na drevesu nekaj jabolk in izdelamo lojeno pogačo. V trgovini kupimo semena. Ko se odpeljemo domov, se že veselim, kako bomo opazovali ptičke. Ko jim natrosimo semena, se umaknemo in pet minut počakamo. Ptički zelo hitro priletijo v hišico zobat semena.

Mark Po., 3. r

Pozimi skrbimo za ptice tako, da kupimo ptičjo hišico in jo obesimo na drevo. Vanjo natrosimo sončnična semena, nikoli ne kruhovih drobtin. Hišico obesimo na drevo, na varno mesto pred mačko. Hišico odvežemo z drevesa, ko pride topla pomlad.

Nika, 3. r

Ko pritisne mraz, me zelo skrbi za živali. Skupaj s starši se odpravimo v trgovino. Kupimo ptičjo pogačo in semena za ptičke. Na drevo obesimo ptičjo hišico. Zelo sem vesel, ko ptički jedo semena.

Žiga, 3. r

Ko je zunaj mrzlo, me skrbi za ptice. Z očijem postaviva hiško za ptice, ki jo je izdelal sam, skupaj z mojim dedijem. Z mamo greva kupiti ptičja semena in lojeno pogačo. Ko greva ven, se toplo oblečeva, s seboj vzameva tudi lopato, da očistiva sneg s poti do ptičje hišice. Tudi na balkonsko ograjo postavimo ptičjo krmilnico in kroglice s semeni.

Mark Pi., 3. r

Likovni izdelki učencev 3. razreda

Gloria, 3. razred

Nika, 3. razred

Mark, 3. razred

Nika, 3. razred

Enej, 3. razred

Anna, 3. razred

Liam, 3. razred

Šolske novičke

6. septembra je iz gnezda v tople kraje poletel letošnji mladič, ki so ga učenci vrtca poimenovali Stane.

2. septembra smo prvošolci veselo in radovedno prestopili prag šole.

5. septembra smo telovadili skupaj s šolo zdravja.

V nedeljo, 15. septembra, je društvo Mladi gasilec vabilo k vpisu novih članov.

13. septembra smo skupaj z Lipkom spoznavali osnove košarke.

Učenci petega razreda smo se v toplih, sončnih septembrskih dneh pripravljali na kolesarski izpit.

Obiskala nas je policistka Katja. Učence prvega razreda je poučila o pravilnem vedenju v prometu, o redni uporabi rumene rutice ter o varnem in pravilnem načinu prečkanja ceste. Učenci drugega in tretjega razreda pa pravila in vedenje v prometu že poznamo, zato smo znanje le utrdili.

Komemoracijo oziroma žalno slovesnost smo šolarji pripravili pred prvim novembrom. Namesto svečk smo na grobove odnesli porisane kamenčke.

Požarno vajo smo s pomočjo PGD Žabnica izvedli v petek, 11. oktobra.

Šolske novičke zbrala Saša Porenta

1. Rok, na kratko se nam predstavite. (Zala)

Sem Rok Novak, doma v Ljubljani. Sem oče treh hčera.

2. Kateri so vaši hobiji poleg kuhanja? (Lana)

Uh, teh je kar nekaj. S padalom skačem iz aviona. Sem padalec. Rad se vozim z motorjem. Sem vinogradnik, pridelujem svoje vino.

3. Koliko ste bili stari, ko ste sami skuhal prvo jed? (Sofija)

Prvo jed sem skuhal v prvem razredu. Takrat smo učenci hodili domov sami, brez spremstva staršev. Mama je pripravila omako, meni pa je naročila, naj skuham makarone. Kuhati sem jih dal v mrzlo vodo in so se sprijeli.

4. Kdo vas je navdušil za kuhanje? (Lovro)

Mama me je navdušila za kuhanje testenin, mesa, peko piškotov... Stara mama me je naučila peči kruh, teta pa potico.

5. Kdo je vaš kuharski vzornik? (Tina)

Jamie Oliver.

6. Zakaj ste se odločili za tekmovanje v kuharski oddaji Masterchef? (Ema)

Že pred šestimi leti sem imel željo prijaviti se v oddajo, pa ni bilo časa.

7. Ste dolgo zbirali pogum? (Maks)

Da, kar nekaj časa. Vendar pa je bila želja po kuhanju in novem znanju večja od treme.

8. Ste pred vstopom v Masterchef tekmovanje pogledali vse do sedaj posnete sezone kuhanja? (Urh)

Čisto vse ne, 90 odstotkov vseh oddaj pa.

9. Kateri od sodnikov vam je najljubši? Zakaj? (Brina)

Vsi trije sodniki so v redu, so strokovnjaki. Mogoče Mojmir, ker mi je všeč njegov pristop (rad pomaga, svetuje ...). Sem se pa od vseh treh sodnikov naučil veliko novega.

10. Ste se med kuhanjem že kdaj poškodovali? (Aylin)

Velikokrat. Črna rokavica na roki je znak, da si se urezal.

11. Katera je bila za vas najtežja naloga na tekmovanju? (Martin)

Zadnja. Po tej nalogi sem zapustil tekmovanje Masterchef in šel domov. Pripraviti sem moral ribo romb. Nisem poznal te ribe in je nisem pravilno pripravil.

12. Ali med kuhanjem poslušate glasbo? (Ajda)

Ne. Glasba me sicer ne moti, drugače raje poslušam zvok, ki prihaja iz loncev.

13. Če bi prišli v finale, katero jed bi skuhal? (Neža)

To je težko napovedati, ker imaš vedno vnaprej določeno neko nalogo s strani sodnikov. Mogoče bi se lotil kake klasične slovenske jedi na sodoben način (žganci, zelje, klobasa).

14. Kateri je bil vaš najljubši dogodek v Masterchefu? (Adea)

Ko sem prvič stopil v kuhinjo pred kamere. To je približno tako, kot ko ste vi prvič vstopili skozi šolska vrata.

15. Znani ste po pripravi odličnih potic. Je kakšna skrivnost pri sami pripravi? (Jaka)

Skrivnost se skriva v pripravi testa. Če bo testo uspelo, bo potica odličnega okusa. To je tako kot pri pici.

16. S katero jedjo bi navdušili nas, šolarje? (Krištof)

Pripravil bi vam sladico s sladoledom, hrustkom, biskvitom in s sadnim kaviarjem.

Ta jed bi nas zagotovo navdušila. (Jaka)

Po spodnji recepturi pa lahko Rokov kolerabin tarte tatin, postrežen z omako sabajon, poskusite speči tudi vi. Priprava vam bo vzela 30 minut, čas kuhanja pa 40 minut.

Sestavine za 6 oseb:

za krhko testo:

- 250 g moke,
- 160 g masla,
- 60 g sladkorja v prahu,
- 1 jajce,
- 1 rumenjaka,
- ščepec soli,

za nadev:

- 400 g rumene kolerabe,
- 2 žlici sladkorja,
- 50 g masla,
- 50 ml limetinega soka,
- naribana lupinica limete,
- cimetova skorja,
- žlička klinčkov,

sabajon/šato:

- 2 rumenjaka,
- 60 g sladkorja,
- 150 ml belega portovca,
- naribana lupinica limete.

Postopek priprave po korakih:

Moko odmerimo in presejemo. Dodamo sladkor v prahu, ščepec soli in vse skupaj premešamo. V mešanico suhih sestavin vgnemo na kocke narezano maslo, da dobimo drobtinam podobno zmes. Dodamo jajce in rumenjaka ter zgnetemo v gladko testo, ki ga postavimo v zamrzovalnik za 15 minut.

V vodi kuhamo kolerabine olupke in obrezke kolerabe skupaj s klinčki in cimetom. Tako pripravimo kolerabino osnovo.

Eno kolerabo narežemo na kockice, velikosti 8 mm x 8 mm, drugo pa na lističe, debeline 3 mm. Kolerabo v ponvi dušimo na maslu. Dodamo cimet in zalivamo s kolerabino osnovo, kuhamo 15 minut.

V ponvico stresemo sladkor in ga na ognju segrevamo do zlato jantarne barve. Odstavimo z ognja in nanj zložimo dušeno kolerabo. Čez njo poveznemo na 3 mm zvaljano krhko testo in ga dobro zatlačimo ob rob ponvice. Testo z vilicami prebodemo, da se para lahko odvaja in se testo ne dvigne.

Ponev potisnemo v pečico in pito pečemo na 190 °C 25 minut do zlatorjave barve.

Med peko pripravimo sabajon. Sladkor in rumenjake penasto umešamo. Dodamo beli portovec in zmes v vodni kopeli z metlico močno mešamo, da se naredi gosta penasta struktura.

Pečen tarte tatin pred serviranjem pustimo počivati 10 do 15 minut. Potem ga pokrijemo s krožnikom in previdno obrnemo. Poleg pripravljene sladice v omačnici postrežemo sabajon.

Zapis in fotografije Saša Porenta

Članki učencev

4. razreda

Jesensko potovanje v Assisi

Med jesenskimi počitnicami smo se z družino priključili odraslim skavtom na potovanju v Assisi. Potovanje smo pričeli v soboto zjutraj in se vozili skoraj ves dan.

Med vožnjo smo se ustavili na gori La Verna, kjer smo si ogledali samostan in imeli mašo. Izvedel sem, da je na gori La Verna Frančišek Asiški dobil Jezusove rane.

Spali smo blizu Assisija, zato smo se zjutraj lahko peš sprehodili do mesta. Sploh pa smo v naslednjih dneh veliko hodili. Ogledali smo si veliko cerkva, ulic in trdnjavo nad mestom. V treh cerkvah so bili pokopani svetniki Klara, Frančišek in Carlo. Največja cerkev je bila Katedrala svetega Frančiška, ki je imela kar tri nadstropja.

V mestu smo jedli tudi dobro pico.

Na poti nazaj smo se zelo zabavali. Imeli smo intervju z vsemi potniki, vmes pa smo zapeli tudi kakšno pesem. Moj brat Štefan je na mikrofona zapel pesem Džuli. Vsi so se smejali in mu ploskali. Imeli smo se zelo lepo in upam, da bomo še kdaj odšli na kakšen podoben izlet.

Krištof Nastran, 4. razred PŠ Žabnica

Jesen na Krasu

V soboto, drugega novembra, smo se odpravili na Kras. Z avtom smo se vozili eno uro in pol.

Ko smo prispeli na parkirišče se je oči preoblekel in odšel kolesarit, midva z bratcem pa sva z mami odšla v kavarno po knjižice z navodili in nalogami za pot po gozdu.

Preden smo odšli na tematsko pot, sva si z bratcem privoščila rogljiček s čokoladnim polnilom, mami pa je izbrala kavo in rogljiček s pistacijevim polnilom.

Ker smo se udeležili že več tematskih poti, je bila ta

za nas mala malica. Hodili smo tri ure in reševali naloge. Na poti smo videli tudi tri lesene kipe. Ko smo se vrnili na izhodišče, smo dobili nagrado. To je bil kamenček, na katerem je pisalo Škratji Kras.

Nato smo se zapeljali v Ajdovščino in skupaj z očijem odšli v restavracijo Krhne, kjer smo zelo dobro jedli.

Sonce je že zahajalo in v dolini ni bilo več sonca, zato smo se odpravili na hrib, da bi ujeli še zadnje sončne žarke. Tam je bila stara vinoteka, ki jo mami in oči zelo dobro poznata. Šla sta na degustacijo, midva z bratcem pa sva se igrala in zabavala.

Ko je postalo temno, smo se utrujeni vrnili nazaj domov.

Iza Rešek, 4. razred PŠ Žabnica

Počitnice na Cipru

Po končani sezoni pobiranja krompirja smo se z družino odločili, da gremo za nagrado raziskovat otok Ciper.

V soboto popoldne smo se odpeljali do letališča Zagreb, kjer smo pustili avto. Pred vzletom so nam preverili potne liste in vzeli prtljago.

Na vkrcanje smo čakali dve uri. Ko smo mirno sedeli na letalu, so nam prijazne stewardese postregle s pijačo in hrano. Prodajale so tudi kozmetiko. Let je trajal tri ure. Ko smo pristajali, smo imeli turbulenco, kar ni bilo prijetno.

Po pristanku smo prevzeli prtljago in avto ter se odpeljali v hotel.

Naslednji dan smo se odpeljali do živalskega vrta. Ema in ati sta šla v kletko z opicami in jih hranila. Emi so opice skakale po glavi.

V ponedeljek smo se odpeljali do vodnega parka, kjer smo se spuščali po raznih toboganih. Zvečer smo se vsi utrujeni vrnili v hotel.

V torek smo ostali v hotelu in se udeležili različnih dejavnosti, ki so jih ponujali.

V naslednjih dneh pa smo prevozili večino otoka in si ogledali zanimivosti. Med drugim smo prečkali mejni prehod v Turčijo. Turki so zavzeli del otoka leta 1974.

Kot zanimivost lahko poveva, da na Cipru avtomobili vozijo po levem voznem pasu.

Po tednu lepega vremena smo se z letalom vrnili nazaj domov.

To so bile najine aktivne počitnice. Bilo je super!

Ema in Matija Šink, 4. razred PŠ Žabnica

Moje jesenske počitnice

Bil je zadnji šolski dan pred jesenskimi počitnicami. Juhuhu, počitnice so tu!

Takoj po pouku smo odšli na morje. Tam smo pekli piškote, izrezali bučo, obesili lučke in se sprehodili do morja. V Barbarigi smo ostali do torka.

V četrtek, na noč čarovnic, smo na okna obesili duhce, netopirje in majhne bučke. Izrezali smo tudi dve veliki buči.

V petek 1. novembra, na dan spomina na mrtve, smo odšli na grobove in zmolili molitvice.

Prav ta dan je imel moj pradedek rojstni dan, zato smo mu čestitali in praznovali.

Zadnji dan počitnic je moja mami praznovala štideset let. Imeli smo veliko obiskov, ki so ji prišli voščit.

Med počitnicami sem se imela zelo lepo.

Ajda Križaj, 4. razred PŠ Žabnica

Počitnice v Adrija parku

Na začetku jesenskih počitnic sem se udeležila delavnic ritmične gimnastike Rija, kjer smo se zabavali z različnimi sproščujočimi in zabavnimi igrami. Drugi dan so nas obiskale eksotične živali in jaz sem imela okoli vratu kačo, kar je bilo res posebno doživetje. Tretji dan smo šli v kino, kjer smo gledali film Otroci daljnega vzhoda.

V naslednjih počitniških dneh smo z atijem, Nino, Jakobom in Mijo odšli na morje v Šibenik. Tam smo se igrali, kopali v bazenu in zabavali. Na žalost sem jaz zbolela, a k sreči sem bila kmalu bolje in se spet lahko igrala in kopala.

V nedeljo smo obiskali še babico, ki je pripravila okusno kosilo, saj smo praznovali dedijev god.

Počitnice so hitro minile, a doživeli smo veliko lepih trenutkov, ki jih ne bom nikoli pozabila.

Brina Bitenc, 4. razred PŠ Žabnica

Moje jesenske počitnice

Jesenske počitnice so se mi zdele predvsem prekratke, ampak vseeno sem užival in se zabaval.

Prvi dan počitnic sem imel zadnjo nogometno tekmo v jesenskem delu tekmovanja. Tekme sem se zelo veselil, saj je zaradi slabega vremena en teden prej odpadla. Žal smo izgubili, ampak sem bil slabe volje samo kratek čas. Popoldan me je obiskal prijatelj Jaka, kar me je zelo razveselilo.

V nedeljo popoldne sem s prijatelji odšel v Ljubljano na nogometno tekmo. Gledali smo tekmo med Olimpijo in Domžalami. Bilo je zelo zanimivo, saj smo videli kar tri gole.

V torek in sredo sem šel s sošolcem Žigom na Šobec. Da pa je bilo vse skupaj še bolj zanimivo, sem tudi prespal pri njem doma.

V četrtek je moja babica praznovala rojstni dan.

Skupaj z bratrancem in sestrično smo ji voščili in ji dali skupno darilo.

Ker je bila ta dan noč čarovnic, je zvečer prišel Žiga in pri meni prespal.

Naslednji dan, na praznik vseh svetih, smo z družino odšli do pokopališč in prižgali svečke.

Zadnji vikend pred koncem počitnic pa smo izkoristili lepo vreme in se sprehodili do Starega vrha.

Kljub temu, da so bile počitnice kratke, sem se imel zelo lepo s prijatelji in družino.

Tine Jurjevčič, 4. razred PŠ Žabnica

Počitnice v Rimu

V ponedeljek, 28. oktobra, smo se jaz, ati, sestra in njena prijateljica Terezija odpravili v Rim. Od doma smo se odpeljali že ob dveh zjutraj, ker smo imeli let iz Zagreba že malo pred šesto uro.

Ko smo pristali, smo se z vlakom odpeljali z letališča v mesto Rim. Najprej smo šli v Vatikan, kjer smo si ogledali baziliko svetega Petra in se povzpeli na vrh kupole, s katere je bil čudovit razgled na celotno mesto.

Naslednji dan smo si ogledali Kolosej, v katerem so v antičnem času potekale gladiatorske borbe.

Ogledali smo si tudi Forum Romanum, kjer se lepo vidijo ostanki rimskih zgradb.

V sredo smo si ogledali Panteon in šli v tradicionalno rimsko picerijo, kjer smo si sami pripravili

pravo rimsko pico in tiramisu.

V četrtek smo se utrujeni, a zadovoljni vrnili domov. Tega potovanja ne bom nikoli pozabil. Imeli smo se zelo lepo.

Lovro Šifrer, 4. razred PŠ Žabnica

Podaljšane počitnice

Letošnje jesenske počitnice si bom zapomnil po tem, da zame niso trajale samo en teden, kot za moje sošolce, pač pa sem imel podaljšane za tri dni. V nedeljo smo z družino odšli v terme Olimia v Podčetrtek.

Med vsemi počitniškimi aktivnostmi v toplicah mi je v spominu najbolj ostal izlet v Kočo pri čarovnici in obisk Jelenovega grebena v Olimjah. V deželi

pravljic in domišljije smo si sredi gozda ogledali znane odlomke in junake iz različnih pravljic. Tam sem videl spečega Bedanca, ki mu je Brincelj igral na flavto, Rdečo Kapico, ki je šla k babici, in Muco Copatarico, ki je šivala copatke. Zlatolaska je bila zaprta v stolpu. Videl sem tudi zmaja Tolovaja, ki je vzel žogico Nogico.

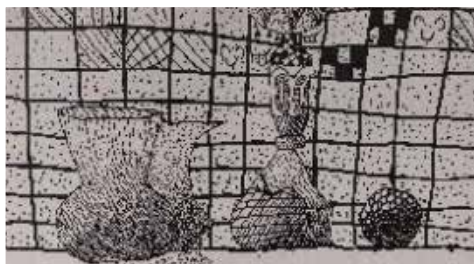
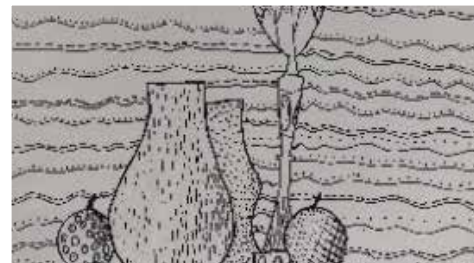
Odšli smo tudi na Jelenov greben. Tam smo videli štiri jelene in trideset srnic. Te živali so udomačene, zato se pustijo božati in hraniti. Na jelenovem grebenu smo odšli še na kavico in tortico.

Ogledali smo si tudi grad Podčetrtek.

Te počitnice so mi bile zelo všeč, saj sem videl toliko zanimivega in celo sam hranil glavnega jelena.

Urh Šilar, 4. razred PŠ Žabnica

Likovni izdelki učencev 5. razreda

Darilne vrečke učencev
pŠ Žabnica

Po misijonu ...

Konec meseca oktobra se je v naši župniji Žabnica odvijal desetdnevni misijon v sklopu loškega misijona, ki je obsegal še štiri župnije (Sv. Duh, Stara Loka, Škofja Loka in Suha). Misijonsko valovanje nas je povežalo med sabo in obogatilo. Ustvaril se je duhovni prostor za otroke, mlade, zakonce in starejše. Pomislimo samo na spovedni in oratorijski dan za otroke, praznovanje zakoncev jubilarcev, duhovne pogovore in prejemanje zakramentov, skupno jutranjo molitev hvalnic, večerno romanje v Crngrob, zaključno sv. maša ... Vsaka župnija je imela svoje misijonarje, skupni dogodki pa so bili namenjeni vsem petim župnijam. Pozitivno izkustvo skupnega sodelovanja pred in v času misijona je nazoren pokazatelj, da smo drug drugemu dar in da skupaj lahko na način Cerkve živimo bolj duhovno in bolj občestveno življenje. To pozitivno izkustvo je pomembno še zlasti za obe naši župniji Žabnica in Sv. Duh, kjer smo v procesu združevanja, do katerega naj bi prišlo 1. januarja 2026. Združevanje ne pomeni osiromašenje, ampak obogatitev pastoralnega in duhovnega življenja obeh župnij.

Druga misel ob koncu misijona je želja, da bi se misijon zgodil vsakih sedem let. Ta vmesni čas med enim in drugim misijonom je čas rasti. Misijon ni zgolj dogodek, beseda ali čustvo, ampak je pot, ki se vije skozi življenja in na tej poti se rojeva vera v vstalega Gospoda. Kdor je hodil po tej poti v času misijona, potem izkustveno ve, kaj pomeni hoditi po poti za Gospodom na način Cerkve.

Na koncu se zahvaljujem vsem, ki ste sooblikovali misijonsko dogajanje v naši župniji in pripravljali misijonske dogodke še za ostale župnije. Brez vaše pomoči in sodelovanja misijona preprosto ne bi bilo. To skupno sodelovanje se je najbolj pokazalo pri zaključni misijonski sv. maši, ki je potekala v športni dvorani v OŠ na Trati. Sv. evharistija nas je najprej povezala in celotno misijonsko dogajanje na vseh petih župnijah. Vstali Gospod se nam daje v duhovno hrano pod podobo Besede in Kruha pri sv. maši. Poleg tega pa je bil ta dogodek tudi organizacijski in logistični zalogaj za vse sodelavce, ki so čudovito pripravili ta dogodek in na koncu vse udeležence pogostili s skupnim kosilom. Prisrčna hvala vsem vam.

Naj Vstali Gospod na priprošnjo našega župnijskega zavetnika sv. Urha blagoslavlja našo drago župnijo.

Franci Alič, župnik

Taize – Ljubljana – srečanje mladih – dobry dzien

Med 28. decembrom 2023 in 1. januarjem 2024 je v Ljubljani potekalo Evropsko srečanje mladih. Srečanja sva se prvič udeležila tudi midva.

Najino ime je Jan in Jakov. Prihajava s Poljske, natančneje iz mesta Szczecin (Ščečin). Szczecin je mesto, ki leži ob reki Odri in je blizu nemške meje.

Vožnja z avtobusom je trajala 18 ur in res smo bili veseli, ko smo zvečer ob 22h ob prihodu v Škofjo Loko izvedeli, da imamo vsi nastanitve pri domačinih. Jupiiii! Drugače bi spali v telovadnici ali kje v župnišću, za kar smo bili vsi ustrezno opremljeni s spalnimi vrečami in armafleksi (to je stalna praksa romarjev). Domačini so nas toplo sprejeli in odpeljali v svoje domove. Veliko jih je ostalo nastanjenih v Škofji Loki, nekateri pa smo odšli v sosednje vasi.

Midva sva prvič prišla v naselje Šutna, kjer so naju

Jan in Jakov s Poljske

sprejeli domačini. Komaj sva čakala, da se stuširava in po dolgi vožnji uleževa v toplo posteljo.

Zjutraj po zajtrku sva se z lokalnim avtobusom odpeljala v Škofjo Loko, kjer smo se vsi mladi zbrali na skupni molitvi in delavnicah. Potem smo pot nadaljevali z vlakom v Ljubljano. V Ljubljani sva bila prvič. Zanimivo in lepo mesto. Veliko sva si želela ogledati, vendar čas ni dopuščal. Zvečer ob 18h smo imeli v Stožicah skupno srečanje in molitev. Po molitvi smo se z vlakom odpeljali nazaj v Škofjo Loko, kjer so nas pričakali gostitelji in odpeljali na svoje domove.

Dnevi so bili naporni, a zelo lepi. Na zadnji dan v letu smo po prihodu iz Ljubljane ostali na skupnem silvestrovanju v Škofji Loki. Da nisva po nepotrebnem obremenjevala gostiteljev, sva se ponoči po silvestrski zabavi kar peš odpravila iz Škofje Loke na Šutno. Čudovit sprehod, po pločniku ob glavni cesti. Vse je bilo razsvetljeno. Zares imate lepo in varno okolico. Na novega leta dan sva zajtrk prespala.

Na novega leta dan takoj na igrišče v Žabnici

Z novimi prijatelji sva dopoldan preživela na Športnem igrišču. Nekaj metov na koš in že je bil čas za skupno kosilo z gostitelji in prijatelji. Po kosilu sva počasi spakirala prtljago in potrebno se je bilo posloviti. Zanimivo nama je bilo to, da je bilo kar nekaj oseb s Šutne že na vsakoletnih taizejskih srečanjih po svetu.

Zapisala Jakov & Jan

Srečanje starostnikov

Čas hitro mine, leto je hitro naokoli. Zopet smo vam poslali vabila, da se dobimo v šolski telovadnici. Kdo? Vsi, ki ste ali še boste letos dopolnili 75 ali več let starosti.

Marsikdo pri tej starosti nima več možnosti, da se druží s sovrstniki. Doma razmišlja, koliko bi rad povedal temu ali onemu, pa ga ne sreča.

Sedaj imate ponovno možnost, da se družite in pozdravite sovrstnika, mu malo potožite o svojih težavah ali pa se pohvalite, kako dobro se vam godi v vaših zrelih letih, povprašate po tem ali onem, ki se je odselil iz kraja, obujate spomine na vašo mladost in še in še. Prav v ta namen KS organizira vsakoletno srečanje starejših krajanov.

Nekateri, ki so bili lani še na tem srečanju, so se poslovili, nekaj pa je novih, ki so letos dopolnili to starost.

Imamo pa v KS tudi težave. Po uradni službi ne moremo pridobiti podatkov o starosti posameznih krajanov, zato se obračamo na posamezne krajanove, da nam pomagajo pridobiti te podatke iz svojega spomina ali poznanstva. Prav zaradi tega je možno, da kdo ni zajet v našem seznamu. Če kdo ni dobil vabila na dom, se mu opravičujemo in ga vabimo, da se našega srečanja vseeno udeleži. Zanima pa nas, kaj vi mislite, kako bi pridobili podatke o starosti. Nas ne zanima datum rojstva, temveč samo letnica in naslov bivanja.

Morda vas bo zanimal tudi podatek, da je letos teh krajanov, ki so povabljeni na srečanje, kar 80.

Naj vam še povemo naslednje podatke.

Starejše od 95 let so tri osebe, vse so ženske, od 90 do 94 let jih je 10 (8 žensk in 2 moška), od 85 do 89 let je 19 oseb (15 žensk in 4 moških), od 80 do 84 let je 23 oseb (13 žensk in 10 moških), od 70 do 79 let starosti pa je 25 oseb (13 žensk in 12 moških).

Torej prevladujejo ženske, ki jih je 52, moških pa 28.

Za KS napisal Jože Frelih.

Vas

Včasih bila vas je obrobna, vse prej, kot večjim naseljem podobna.

Stale so hiše, v večini lesene, velike kmetije bilo ni nobene.

Le nekaj pol hub je na vasi bilo, ki imele so v glavnem močvirno zemljo. Ne vem vam povedat, al' smola al' sreča. Število prebivalcev sedaj hitro se večja.

Moški so v večini hodili v službo, žene z otroki imele so družbo.

Poleti pri kmetih so delale dnino, pozimi v zapečku predle so žimo.

Bilo jim težko ni prijeti za delo.

Urejale hišo so, čeprav le leseno.

Ko železnica pride in pelje čez polje, za mnoge takrat hitro je bolje.

Veliko jih tam dobilo je delo, s tem tudi doma bilo bolj je veselo.

Državna je služba, s tem tudi denar, pa čeprav za družino ga je vedno premal', a vsak s tem vsaj ve, da pokojnino dobi,

Tako tudi mlajšim se bolj je godi.

Otroci pa gozdne sadove dobijo, malo za prodajo, malo za zimo.

Borovnice so pravo tržno blago, denar pa za šolo in obleko naj bo.

Še storže in dračje domov prineso, da z njim se zakuri in grelo nas bo.

Upokojenci pa, tako se mi zdi, Nabirajo gobe, ker jih to veseli.

Tako bilo včasih je, sedaj je drugače. Lahko dobi služba se, večje so plače.

Ker zemlja je slaba, za kmeta ni prida, prodajo parcele se, se jih pozida.

Hiše so nove, s tem mlade družine, in zopet živ žav nam obuja spomine.

Prehitro, prehitro svet gre naprej. Al' prav je al' ne, pa sam si povej.

Zrimal Jože Frelih

**NIKAR S KRAVATO,
PRIDI K NAM PO
DELOVNA OBLAČILA
IN LOPATO!**

topdom
dom trade

12,90 €/kos

4,99 €/kos

82,90 €/kos

NOVO!

Delovne hlače za
vsak dan!

Žabnica, T• 04 23 19 200 | Lesce, T• 04 53 02 230 | Kranj, T• 04 20 10 002

Dobrodošli v naše prodajne centre!